

καιώματα, καὶ δύναται νὰ διατηρήσῃ, νὰ ἐνοικιάσῃ ἢ καὶ νὰ ἔκποιησῃ τὰ καταστήματα ταῦτα.

Τοιοῦτοι περίπου εἰναι οἱ ὅροι ἐπὶ τῶν ὁποίων θεωρῶ ἀναγκαῖον καὶ ἐφικτὸν νὰ ὄργανισθῇ ἢ ἐταιρία αὕτη. Προτρέπω μάλιστα τὴν δημαρχίαν νὰ ὄργανισῃ αὐτὴν καὶ νὰ λαβῇ οὐχ ἔλαττους τῶν πεντακοσίων μετοχῶν· ἐν τοιαύτῃ δὲ περιπτώσει ἐγγράφομαι κάγω ἀπὸ τοῦδε μέτοχος διὰ πεντήκοντα μετοχάς.

Ἄν δὲ ἡ Κυβέρνησις ἢ ἡ δημαρχία νομίσῃ προτιμότερον νὰ ὄργανισῃ ἄλλος τις τὴν ἐταιρίαν ταύτην, τότε ἀναδέχεται εὔχαριστως καὶ ὁ ὑποφαινόμενος τὴν διοργάνωσιν αὐτῆς ἐπὶ τῶν ἐκτεθεισῶν βάσεων, καὶ παρέχει ἀπὸ τοῦδε εἰς τὸ δημόσιον ἢ εἰς τὴν δημαρχίαν πᾶσαν ἐγγύησιν περὶ τῆς ἀμέσου ἐπιχειρήσεως τοῦ ἔργου.

Ἀναγκαῖον θεωρῶ νὰ παρατηρήσω ἐνταῦθα, ὅτι πρέπει νὰ ἐπιληφθῇ ὅσον ἔνεστι τάχιον τοῦ ἔργου τούτου ἡ Κυβέρνησις, καὶ νὰ μοὶ δοθῇ ταχέως δριστικὴ ἀπάντησις, ἵνα μὴ παρέλθῃ εἰς μάτην ἢ κατάλληλος διὰ τὴν ἔργασίαν ἐποχήν.

Ἀγαγκαῖον θεωρῶ ἐπίσης νὰ ληφθῇ ἢ κατάλληλος πρόνοια πρὸς κώλυσιν πυρπολήσεως τῶν δασῶν καὶ ἀπαγόρευσιν τῆς νομῆς αἰγῶν καὶ τῆς ἀσβεστοποιίας κατὰ τὴν Ἀττικὴν, ἵνα πολυπλασιασθῶσιν ἐπ' ἄπειρον τὰ ἐν αὐτῇ ύδατα, ἵν' ἀναπτυχθῇ τεραστίως ἢ εὐημερία τῶν κατοίκων, καὶ ἵνα κατασταθῶσιν ἴσως μίαν ἡμέραν πλευστοὶ καὶ οἱ ποταμοὶ Ἰλισσὸς καὶ Κηφισός.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 15 Ιουνίου 1864.

Ὕποσημειοῦμαι μετὰ τοῦ προσήκοντος σεβασμοῦ

Εὐπειθέστατος

A. N. ΓΟΥΔΑΣ.

Σημέλωσις τοῦ συντάκτου τῆς Μελλοσῆς τῶν Ἀθηνῶν.

Ζητοῦμεν συγγνώμην παρὰ τῶν ἀξιοτίμων ἐκτὸς τῆς Πρωτευόντης καὶ ἐκτὸς τοῦ Κράτους συνδρομητῶν, ἐὰν καὶ πάλιν ἐπανηλειμμένως πραγματευώμεθα περὶ τῶν ἐν τῇ Ἀττικῇ ύδατων. Βεβαίως καὶ ἡμεῖς αὐτοὶ αἰσθανόμεθα κόρον τινὰ ἐκ τῆς συγχῆς ἐπαναλήψεως τῶν αὐτῶν πραγμάτων. Άλλὰ τὸ πρᾶγμα εἶναι τοσοῦτον σπουδαῖον, ὥστε δὲν ἐπρεπε νὰ παύσωμεν νὰ πραγματευώμεθα περὶ αὐτοῦ, χωρὶς πρότερον νὰ φθάσωμεν εἰς

Ἐν αἰσιον ἀποτέλεσμα. Θέλουσι δὲ μᾶς συγχωρήσει κατὰ τοσού-
τον μᾶλλον οἱ ἀναγνῶσται, καθόσον γνωστὴ τοῖς πᾶσιν εἶναι
ἡ παροιμία «ὅταν διψῇ ἡ αὐλὴ τοῦ σπητιοῦ σου, μὴ χύνῃς τὸ
νερόν ἔξω». Διψῇ λοιπὸν ὑπερμέτρως ἡ αὐλὴ τοῦ σπητιοῦ μᾶς,
καὶ ἐφ' ὅσον ὁ οἰκοδεσπότης μᾶς Κύριος Δῆμαρχος ἢ ἡ Κυβέρνη-
σις δὲν φροντίσωσι γὰρ κορέσωσι τὴν δίψαν μᾶς ταύτην, τούλά-
χιστον μὲν ὄδωρ, αἰωνίως θὰ ἔχωμεν τὸ δικαίωμα νὰ φωνάζω-
μεν, «διψῶμεν καὶ ποτίσατε μας». Ἀλλως ὑποσχόμεθα εἰς τοὺς
Κυρίους ἔκτὸς τῆς Πρωτευούσης, καὶ τοὺς ἔκτὸς τοῦ Κράτους
συνδρομητάς μᾶς νὰ φροντίσωμεν τὸ κατὰ δύναμιν πρὸς κόρε-
σιν τῆς δίψης καὶ ἐνδεξάστου τόπου, διόου τὰ δλῶς ιδιωτικά
μᾶς μέσα ἥθελον μᾶς ἐπιτρέψει ν' ἀπέλθωμεν, καὶ διόυ δικύ-
κλος τῶν γνώσεών μᾶς ἥθελε μᾶς ἐπιτρέψει ν' ἀσχοληθῶμεν
πρὸς κόρεσιν τῆς δίψης καὶ τῶν ἔκτὸς τῆς αὐλῆς τοῦ σπη-
τιοῦ μᾶς διψώντων.

Μετὰ περιπαθείας μεγίστης πρὸσδοκῶμεν ν' ἀνακύψωμεν
κατά τι τῶν πολλῶν περιπετειῶν μᾶς, διὰ νὰ δυνηθῶμεν γὰρ
περιοδεύσωμεν ἐντὸς τε τοῦ Κράτους καὶ ἔκτὸς αὐτοῦ, διόυ
δυνηθῶμεν, ἵνα ἐρευνήσωμεν κατὰ τὸ μέτρον τῶν δικάζεών
μᾶς, τὰ αἴτια τῆς δίψης καὶ τῶν ἔκτὸς τῆς αὐλῆς τοῦ σπητιοῦ
μᾶς διψώντων, ἵνα πραγματευθῶμεν καὶ περὶ αὐτῶν, καὶ ἵνα
προκαλέσωμεν διὰ τῆς Κυβερνήσεως, διὰ τοῦ θείου συνεταιρι-
σμοῦ, ἢ διὰ τῆς ιδιωτικῆς προσπαθείας, τὴν θεραπείαν. Πιστεύο-
μεν, δὲ ἀδιστάκτως ὅτι δὲν ἀπέγει πολὺ ἡμῶν ἡ ἐποχὴ, καθ'
ἥν ἀπαντες, ἀποειρόμενοι τῆς τύρης τοῦ φατριασμοῦ καὶ
τῶν διαπληκτισμῶν, θὰ ἐπιδοθῶμεν εἰς τὴν ἐρευναν τῶν αἰτίων,
ὅτινα ἐκάλυσαν ἄχρι τοῦδε τὴν ἀνάπτυξιν τῆς ὑλικῆς μᾶς εὐη-
μερίας, καὶ θ' ἀσχοληθῶμεν σπουδαίως περὶ τὴν θεραπείαν καὶ
ἄρσιν αὐτῶν, ἵνα γείνωμεν πράγματι ἀνεξάρτητοι.

Καθ' ἡμᾶς εἶναι δλῶς ἀδύνατον νὰ παρέλθῃ ἡ δεκαετηρίς
αὕτη, χωρὶς ἡ Ἑλλὰς, πρότυπον Βασιλείου συνταγματικῆς ἐλευ-
θερίας οὔσα, νὰ γείνῃ συνάμα καὶ πρότυπον Κράτος ἀναπτύξεως
τῆς ὑλικῆς εὐημερίας κατὰ τὴν Ἀνατολήν τοῦτο ὑπεσχέθη παν-
δῆμως ὁ συνταγματικῶν τοῦτο Βασιλεὺς, τοῦτο ἀπήτησαν
ὡς ἔξ εὑδοτος διὸ τῶν προσφωνήσεών των καὶ ἀπαντες
σχεδὸν οἱ δῆμαρχοι κατὰ τὴν περιοδείαν τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειό-
τητος, τοῦτο ἀπαιτοῦσι καὶ αἱ ἀληθῶς πεποιητισμέναι καὶ ἀλη-
θῶς συνταγματικαι καὶ φιλέλληνες Κυβερνήσεις τῆς Εὐρώπης,
τοῦτο ἀπαιτεῖ σήμερον στεγνούσα τὴν φωνὴν καὶ ἡ κοινὴ ἐν Ἑλ-

λάδι γνώμη, καὶ εἶναι ἀδύνατον νὰ μὴ πραγματοποιηθῇ πεποίθησιν μόνον ἀπαιτεῖται νὰ ἔχωμεν εἰς τὰς θουλὰς τῆς Θείας προνοίας, ὑπακοὴν εἰς τοὺς νόμους τῆς παιρίδος, ἀπεριόριστον σέβας εἰς τὸν συνταγματικὸν ἡμῶν Βασιλέα καὶ ἐλπίδα μόνον εἰς τὰς δυνάμεις μας καὶ εἰς τὰς προσπαθείας μας.

—ΤΕΧΝΟΣΤΟΙ ΚΑΤ ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΤΗΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗΝ ΣΙΑΔΟΥ ΝΟΣ ΑΒ ΣΟΥΧΕΣ
—ΔΙΑ ΣΤΟΛΗΣ ΙΩΝ ΚΑΡΙΑΙΩΝ —————— ΔΙΑ ΛΑΚΑΡΗΣ ΧΟΙΟΥ ΚΟΤΟΦ
—ΔΟΥ ΣΙΑΔΟΥ ΝΟΜΟΥ ΝΟΣ ΤΑΞ ΣΙΑΔΟΥ ΣΙΑΔΟΥ ΜΟΤΟ — ΟΤΟΝΟΥΤΟΝΗ

Η ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ ΕΝ ΟΛΛΑΝΔΑ.

Συγγραῖ καὶ ἀπομνημονεύματα γεωργικῆς περιηγήσεως.

1. Αἱ γαμηλαὶ γαῖαι.

Τὸ Βέμστερ, ἡ χλωρὰ περιοχὴ τῆς Φρίσης
καὶ τὸ Όθερ-Τσελ.

Ὥπως ὁ ιστορικὸς, οὗτω καὶ ὁ οἰκονομολόγος, ὁ πατῶν τὸν πόδα του ἐπὶ τοῦ Όλλανδικοῦ ἐδάφους, δὲν δύναται νὰ μὴ κυριευθῇ ἀπὸ αἰσθημα ἐκπλήξεως καὶ σεβασμοῦ, ὅταν ἀναλογισθῇ τὸν τρόπον, καθ' ὃν τὸ ἔδαφος τοῦτο, τὸ τοσάνις ἀπὸ τὰς ἐπιδρομὰς τῶν ξένων διασωθὲν, κατεκτήθη ἐν ἀρχῇ ἐπὶ τῆς θαλάσσης καὶ τῶν ἄμμων. Εἰς δλικὲς τὰς χώρας, ἔνθα ἀποκατεστάθη ὁ ἄνθρωπος, ἥρκει πρὸς ἔξασφάλισιν τῆς ὑπάρξεως του νὰ ὠφεληθῇ ἀπὸ τὰ μέσα, τὰ ὄποια ἡ φύσις τῷ προσέφερεν. Εν Όλλανδᾳ ὅμως ἔλειπε τὸ πᾶν, ὡς καὶ αὐτὴ ἡ γῆ, τὴν ὁποίαν ἐδέησε νὰ δημιουργήσωσι, καὶ ἐλευθερώσωσιν ἀπὸ τὰ ὄντα καὶ διὰ τεραστίων ἔργων νὰ τὴν προφυλάξωσιν ἀπὸ τὴν ἐπάνοδον τρομερῶν καταστροφῶν· ἡ Ζηλανδία ἔθηκεν ἐπὶ τοῦ θυρεοῦ αὐτῆς συμβολικὸν λέοντα, δεστις ὑπέρπτηδῶν δι' ὑπερφάνους κινήσεως τὰ ἔτοιμα νὰ τὸν καταπλίωσι κύματα φέρει τὴν ἀκόλουθον ἐπιγραφὴν «luctum et emergeo παλαίω καὶ ἐπιπλέω»· αἱ λέξεις αὗται συγκεφαλαιοῦσι θαυμασίως δλιν τὴν ιστορίαν τῆς Όλλανδας καὶ πρὸ πάντων τῆς γεωργίας αὐτῆς παλαίειν, παλαίειν ἀκαταπαύστως καὶ διὰ νικηφόρου πάλης ὑφίστασθαι.

Τὸ ἔδαφος τῆς Όλλανδας παρουσιάζειν εἰς τοὺς πρώτους αὐτῆς κατοίκους μέγαν σωρὸν ἄμμου, ποικιλόμεγον κατὰ διαστήματα ἀπὸ τέλματα καὶ κάλυπτομεγον ἐγ καιρῷ παλιρροίας